

Innlímanin

í De samvirkende Fagforbund

Tað fróir allar arbeidarar í Føroyum at frætta, at umsókn teirra um innlíman í D. s. F. endiliga fer at verða avgreidd haðani, og at tað nú fer at verða klárt at taka stöðu felaganna millum.

Men leingi er tað, ið væl skal vera. Allir arbeidarar vita, og hava fingið neming av — í blöðunum, sum á fundum — at allar royndir at hevja arbeidarar, vinna honum víðari ræsur, altið hava mótt mótstöðu og at öll vápn verða nýtt at forgykla, steðga ella tarna menningarroyndum okkara, og serstakliga nú, tá ið grundarlagið skal leggjast: óvirkiligan solidaritet millum allar arbeidarar her og úti, til stuðul í framtíðarstríði arbeidaranna fyrri betri livikorum. — Eg veit, at stjórnarlimir hava gingið á odda í mótstöðu — tíværr — og nýtt alla orku sína fyrri at forkoma hesi heildarhugsan. Men hesin kyniski og brennandi tostin at sáa spjaldingareitur arbeidarar í millum eigur ikki at bera vøkstur, tí slíkir eru mótstöðumenn arbeidarans og misbrúka álitið hansara, eins og tann myndugleika hann ella hon hevur givið teimum sum stjórnarlimir í F. A. Teir eiga at mæta andstöðu frá øllum rættshugsandi arbeidarum í Føroyum, har hugur er til hjáring — frælsan og menning av tí einstaka sovel sum heildini.

Eg siggi í 14. sept., at teir hava havt víðtal við formann okkara M. Tórsheim um innlímanina.

Men eg rokni við, at tað er mest sum leyst tos, og sum ofta er síður hjá summum blöðum, er hetta við síðuna av.

Tann misskiljing, sum har kemur fram, kann ikki vera frásögn formannsins.

Í hesum máli er einki, sum kann skiljast á tveir ella fleiri mátar. Føroya arbeidarar hava verið sær til D. s. F. um upptöku og spurt um treytir. Hetta er heldur einki nýtt mál, men ein endurreisan av einum máli, ið er jøvngamalt við F. A., ja, emta eldri enn so millum framskygðar arbeidarar. Men sum við øllum øðrum, ið hevur verunligan týðning fyrri okkum og sum tórvær nærri kanning, tekur tað sína tíð. Vunnið á mál vil tað hevja okkum eini hálvthundrað ár fram í tíðina samfelagsliga. Eitt ómetiliga stórt stig — eitt stig, sum eingin samvitskufullur arbeidari kann ganga ímóti.

Í 1951 gekk tað upp fyrri hvørjum einstökum arbeidara, hvussu veikir vit eru einsamallir, og hvussu hesin veikleiki best kann bótast, navnliga í samvinnu og samhaldi við brøður okkara í D. s. F. og harvið eisini aðrar starvsbrøður í hinum Norðanlandum og kring um allan knöttin.

Uppskotið um innlíman kom tí fram tá, og roynt varð at fáa málið kannað gjøllari.

Maður kom so eftir innbjóðan til Føroyar og greiddi frá D. s. F. strukturi — virkshátti og fíggjarligu umstöðum.

Uppskot varð lagt fram um innlíman á aðalfundi F. A.'s 1952, har öll feløg vórðu spurð um tey vóru fyrri innlíman ella ikki. Nærum öll feløgini vóru fyrri innlímanini, men onkur vildi, orsakað av fíggjarstöðu felagsins, fáa loyvi at frávíkja grein 20 í D. s. F.'s lóg fyribils. (Greinin um verkfallsgrunnin).

Hetta siggi eg nú er góðtikið av starvsnevnd D. s. F.'s og vónandi tekur umboðsnevnd teirra somu stöðu — so er vunnið, og tað er av størsta týðningi, serliga nú aftaná, at Føroya

arbeidsgevarafelag er vorðið limur av Dansk arbejdsgiverforening.

Eg skilji ikki, hvat meint verður við, at stjórnin skal vera gingin út um myndugleika sín, og serstakliga í hesum máli.

Vit hava ikki misbrúkt makt okkara!

Eingin, ið rökir starv sítt við ábyrgd, vil vera mistonktur fyrri at misbrúka myndugleika sín — tað vilja vit lata 14. sept. vita. Vit hava bert framt vilja meiralt F. A.'s.

Talsmaður arbeidaranna smæðist ikki at siga stöðu og meining, allarmínst í hesum förinum, har talan er um eitt hitt týðningarmesta mál, ið nakrantíð hevur leikað á hjá arbeidarum.

Leggur 14. sept. ímóti fylkingini, so verður hann at mæta dyggastu mótstöðu okkara.

Karl Jespersen.

LÝSING

Sambært lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíking í Føroyum verða allir persónar, sum skulu verða álíknadír persónligan kommunuskatt í Tórshavnar kommunu, bidnir um annaðhvørt sjálvir ella við fulltrúa, ið um so er — við fulltrúargevarans egnu ábyrgd — innan 15. januar 1953 ella viðvíkjandi teimum, sum eru skyldigir at föra löggildar handilsbökur, innan 1. februar 1953 at geva upp inntöku sína fyrri árið 1952 samsvarandi teim útfyllingarblöðum við leiðbeinan til sjálvuppgávu, sum nevndin hevur útfyllggjað skattgjalдарunum. Serliga verður víst á, at persónar, sum í yrki sínum vanliga nýta annað rakstrarar enn álmanakkaárið, hava rætt til at nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarblöð verða endurflýggjað TÓRSHAVNAR LÍKNINGARNEVND.

Tað verður beinleiðis gjørt kunnugt, at hann sum ikki í rættari tíð gevur upp inntöku sína samsvarandi áðurnevndu lóg, missir rættin til at mótmæla skattaálíking síni, um hann ikki kann vísa á, at skattaálíkingin er meira enn 25 % hægri enn veruliga inntöka hansara. Er munurin meira enn 25 %, skal hann gjalda skatt av veruligu inntöku síni við 25 % í viðbót.

Hann, sum einki útfyllingarblad hevur fingið við útbýtanina, eigur sjálvur at snúgva sær til líkningarnevndina, av tí at möguleg mistök við útbýtanina hava onga ávirkan á undannevndu asetingar.

Persónar, sum eru skyldigir at föra löggildar handilsbökur og skattskyldig deyðsbúgv, skulu saman við sjálvuppgávuni senda inn rakstrarroknskap og uppgærd yvir fíggjarstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu frestir í tí fyrirskrivaða sníði og rætt undirskrivaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunnar.

Arbeidsgevarar verða bidnir um at geva frágreiðingar um goldnar lönir o. a. m. til arbeidsfólk sítt, og mugu teir innan 15. januar 1953 senda líkningarnevndini hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til eftir gr. 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeidsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunngjört, at hann, sum til skaða fyrri kommunu miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivar upplýsingar um inntöku ella ognar- og förimunarviðurskipti síni, verður sektaður við, at hann til kommununa bötir upp til 10 ferðir tann skatt, sum hann hevur sviðið.

Öll verða bidnir um at skriva növn og bústað (götunavn og húsnummer) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki mis-skild.

Húsaeigarar fáa at víta virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til líkningarnevndina, máltr. 673.

TÓRSHAVNAR LÍKNINGARNEVND

Vit Havnarfólk

Havnin er hövuðsstaðurin í landinum, á øllum landinum hvíllir tað sum ein byrða at halda býin so hann kann vísa fyrri fremmandum, hvat tað er fyrri fólk, ið her býr á hesum klettum. Ikki sum nökur fólk halda, at Havnin heldur liv í hinum partinum. Fólk ið býr á hesum plássi hevur tað til uppgávu, at royna sum best at arbeida, so tann byrðan tað er hjá hinum partinum av landinum, skal verða lettari.

Hetta mánaðskvöldið, tá ið nýggja býráðið kom saman, hoyrdist fleiri ferðir at ein maður segði nakað um at Tvörámennt vóru komnir í býráðið í Havn.

Tá vit nú fara at kanna eftir, hvønn hann meinti við, man tað helst vera Th. J. Jacobsen, ið föddur er á Tvörøyr, men hevur búð í Havn nógv tann størsta partin av lívi sínum, og goldið sín skatt her.

Hvat hugsar nú ein maður, ið kann fáa seg at siga tilíkt. Eftir galdandi lóg kann ein og hvør velja og verða valdur í tí kommunu, hann hevur verið búsettur í og goldið skatt til tvey tey seinastu árin áðrenn val er.

Tá menn lata seg stilla upp til býráðið spyrja teir ikki stillarar ella veljarar sínar um teir eru föddir í Havn, nei, tá takka teir fyrri hvørja atkvøðu teir fáa.

Um nú alt bygdafolk ið er flutt til Havnar stillaði ein lista upp til komandi býráðsval, og öll bygdafolk, ið valrætt hövdu, valdu hann, mundi bygdafolk ið havt meirlutan í býráðinum, hevði so óivað eisini verið væl minni av »privatinteressum« hjá býráðslimum, so hövdu teir ikki kappast um hvønn lítlan bita fram við strondini ella inni í býnum sum hevði týðning.

Bygdamaður, ið býr og letur skatt sín til Havnar kommunu.

Lf. Føroya fiskivinnuf.

Hetta felag, ið stovnað varð í vetur er við at koma í gongd nú. Nakrir av limum felagsins hövdu nakað av sild eftir, o. u. 4.000 tn., royna teir nú at sleppa teimum av við sær.

Tá teir frættu, at landsstýrið skuldi senda menn av landinum at tingast um sild, tosaðu teir við stýrið um at fáa fyrbils stjóra sín við — Knút Petersen, og varð tað jattað teimum beinanvegin.

Knút Petersen fór sostatt niður við Drottningini, og skal hann umframt at selja sild, tingast við ymsi feløg, ið teir kunnu nýtast til.

Annars tekna teir limir kring landið nú.

Havnar arbeidsmf.

Sitandi formaður Martin Kúrberg bað um ikki at verða afturvaldur til formann. Sostatt varð Johan Norðfoss valdur, annars vað gamla nevnd sitandi uttan Gunnar Hansen, Morten Carlsen kom í staðin.